

Naxçıvan yadigarı

“Naxçıvan yadigarı ” adlı mənzərə

albomunun müəllifi rəssam

Bəhruz Kəngərliyə

I

Bir şeir tablosu yaradım deyə,
Düzdə gülə baxdım, döşdə lələyə.
Durna göyü gəzdi, qartal zirvəni,
Duman göy düzlərin oldu yelkənin.
Dağdan uçqun qopdu, dindi dərələr,
Hürküb, yuxusundan oyandı səhər.
Kəklik daşa səkdi, qırqovul kola,
Dindi qoşalüləm, yüyürdü tula...
Yarğandan quş qalxdı , çaylaqdan sona,
Göllərin qurd-quşu yatdı yovşana.
Ovçu hənirtisi, çöl sükunəti
Yaratdı qəlbimdə bu şeiriyyəti.
Çatıb buz bulağa ,ayaq saxladım ,
Könül dəftərimi mən varaqladım.
Qayalar dil açıb dedi:yazma gəl,
Bu sözlər heç kəsin gəlməz karına ;
Bəhruz hüsnümüzü səndən də əvvəl
Çəkmişdir “Naxçıvan yadigarı ”na.

II

“Pətəkli quzeydən” aşağı düşdüm,
Yosunlu daşlardan yerə sürüşdüm.
“Sübhün açılması”, bir “Meşə yolu”,
Dağdağan ağacı , qarağat kolu,

Körpə qımılıtsı, salxım söyüdlər
Başımın üstündə əsdi sərəsər...
Durub seyr elədim mən bir az çayı,
Ax, ey “Araz” çayı , ey “Araz ” çayı!

O üzü ,bu üzü yastı təpəlim,
Ey almaz dalğalım, gümüş ləpəlim,
Ey iki qardaşın dərdi, qubarı,
Sizin hüsnünüzü yaradım barı...
Bütün misralarda güllər öpüşsün,
Gördüyüm lövhələr şeirimə düşsün.
Səs gəldi: şairim, inadı burax,
Əbəs mizrab vurma könül tarına;
Bəhrüz hüsnümüzü səndən də əvvəl
Çəkmişdir “Naxçıvan yadigarı ”na.

III

Keçib düz “Atabəy məqbərəsi”ndən,
“Əlyabad yolu”yla addımladım mən.
“Edilağa gölü”nə vuruldum bu an,
“Ararat” boylandı dağlar dalından.
“Təndir çeşməsi”nin suyu “gəl” –dedi.
“Qoyun sürüləri” keçdi önümdən
“Axşam qürubu”nu seyr elədim mən
Bir “Toy” şənliyinə düşdü güzarım.
Dedim, qoy məclisə salam aparım.
Gəlib bardaş qurub, “mübarək” –dedim
Toyun ağbirçəyi çıxdı qarşıma,
Xınalı əlini çəkdi başıma:
- Yaxşı ki , gəzirsən Vətən mülkünü,
Oğlum, əhsən sənün düz ilqarına.

Ancaq Bəhruz elin toy – düyününü
Çəkmişdir “Naxçıvan yadigarı ”na.

IV

Göydən durna keçdi yanə bir dəstə...
Dedim:-Araz üstdən uçan durnalar,
Məndən qardaşıma salamlar apar!
Fikrimi cəlb etdi “Bulud parçası”,-
Onu da yaratmış Bəhruz fırçası.
Bu böyük rəssamın məzarına mən
Bir əklil apardım dağ güllərindən.
Sənətin ecazkar ülviyyətinə
Bir daha, bir daha vuruldum yenə.
Bu vaxt ürəyimdən qopdu bir nida:
-Şair , böyük sənət qalır dünyada!
Hər yarpaq başına tutduqca çətir,
Vurul Vurğun kimi öz diyarına ;
Bəhruz Kəngərlitək lövhələr gətir
Sən də öz “Naxçıvan yadigarı ”na.